

Täysistunto

Tiistai 5.12.2017 klo 12.00—12.48

1. Nimenhuuto

Nimenhuutoraportti Liite 1A

Toimitettiin nimenhuuto.

Puhemies Maria Lohela: Arvoisa tasavallan presidentti, arvoiset kansanedustajat, hyvät kutsuvieraat! Ärade republikens president, ärade riksdagsledamöter, bästa inbjudna gäster! Lähes päivälleen sata vuotta sitten, torstaina 6.12.1917, eduskunta hyväksyi Suomen itsenäisyysjulistuksen. Itsenäisyys näytti niin epävarmalta, että seuraavan päivän sanomalehdissä tapahtuneesta oli vain pieniä otsikoita ja korkeintaan kahden palstan lyhyitä uutisia.

Lähes yhtä suurella kirjoitettiin eräästä sattumasta, joka oli tapahtunut samana päivänä Toijalassa. Tuohon aikaan moni köyhän perheen lapsi joutui jättämään koulunsa kesken, koska vanhemmilla ei ollut varaa hankkia lapsilleen kouluvaatteita. Niinpä kunta järjesti vaatekeräyksiä. Kuntalaisten antamat vaatteet paketoitiin lahjoiksi, jotka joulun alla jaettiin köyhimmille oppilaille koulun kuusijuhlassa. Nyt oli kuitenkin käynyt niin, että vaatteita ei oltu tuotu keräykseen juuri lainkaan. Joulupukin kontti oli jäänyt tyhjäksi, lapset olivat itkeneet pettymyksestä. Ehkä joku oppilaista ei enää voisi jatkaa koulunkäyntiään. Kuva on liikuttava: Lapset kuusen ympärillä odottamassa lahjoja, joita ei tulekaan. Ei edes kuluneita, vanhoja vaatteita kiiltävissä papereissa.

Tällainen oli suomalainen yhteiskunta sata vuotta sitten. Köyhyys katkaisi monen lapsen koulutien, jotkut joutuivat huutolaisiksi, moni eli hyväntekijöiden avun varassa. Kaikki oli sattumanvaraista. Vielä itsenäisyyden ensimmäisinä vuosikymmeninä kunnat järjestivät huutokauppoja, joissa huoltajia vailla olevia lapsia myytiin niille, jotka pienintä korvausta vastaan suostuivat järjestämään ylläpidon aina vuodeksi kerrallaan. Huutokauppoja pidettiin köyhäintaloilla, pienimmät lapset nostettiin pöydälle, suuremmat seisoivat korkealla. Meklari piti vasemmalla kädellä olkapäästä kiinni, oikeassa kädessä heilutti nuijaa ja sanoi: "Nyt on tarjolla ahkera, terve ja kuuliaisesti työnsä tekevä nuori mies, seitsemänvuotias. Mitä tarjotaan?"

Me suomalaiset voimme olla ylpeitä, kuinka kauas olemme kulkeneet näistä köyhäintalojen huutokaupoista. Nykyisin lasten elämää aletaan varjella neuvoloissa jo ennen syntymää, pienet lapset hoidetaan yhteiskunnan tuella kotona tai päiväkodeissa ja vanhemmat lapset saavat peruskoulutuksen erittäin ammattitaitoisilta opettajilta. Suomi on maailman toiseksi oikeudenmukaisin maa lapsille, ja suomalaisten lasten lapsuus on maailman kolmanneksi turvatuinta. Kiitos kuuluu kodeille ja kouluille, ammatilaisille ja vapaaehtoisille, järjestöille ja koko yhteiskunnalle.

Pöytäkirjan muu asiakohta PTK 131/2017 vp

Vi finländare kan vara stolta över att vi har kommit så långt från de tider då man auktionerade ut barn på fattighusen. I dag börjar man värna barnens liv på rådgivningarna redan före födseln, de små barnen vårdas hemma eller på daghem med samhällets stöd och de större barnen får grundläggande utbildning av lärare med hög kompetens. Finland är det näst rättvisaste landet i världen för barn, och barndomen i Finland är tredje tryggast i världen. Att det har blivit så har vi många att tacka för: hem och skola, yrkesfolk och frivilliga, organisationer och samhället i stort.

Tässä ehjässä kuvassa on kuitenkin myös särönsä. Terveysten- ja hyvinvoinnin laitoksen mukaan noin joka kymmenes suomalainen lapsiperhe on köyhä ja näissä perheissä asuu yli 120 000 lasta. Lapset itse näkevät köyhyyden jo silmillään. "Mä oon vähän surkeen näkönen, mulla on vaan reikäsi sukki ja monta vuotta vanhoi t-paitoi", kuvasi eräs viidesluokkalainen poika itseään, kun häntä haastateltiin kotinsa köyhyydestä. Rikkinäiset sukat on helppo korjata, rikkinäistä elämää ei. Mitä varhaisemmassa vaiheessa lapsia voidaan tukea, sen parempi yhteiskunnan kannalta. Neuvoloiden työ ratkaisee lopulta suomalaisen eläkejärjestelmän kestävyyskin.

Suomen itsenäisyyden 100. juhluvuoden kunniaksi eduskunta tekee juhlapäätöksen, jolla Itsenäisyyden juhluvuoden lastensäätiölle lahjoitetaan 50 miljoonan euron arvosta valtion omistamia osakkeita. Säätiö käyttää lahjoitetun pääoman tuottoa edistääkseen Suomessa asuvien lasten ja lapsiperheiden hyvinvointia, yhdenvertaisuutta ja hyvää tulevaisuutta.

Säätiöt ja säädökset ovat vain keinoja, tavoitteena meillä kaikilla on luoda mahdollisimman onnellinen elämä jokaiselle suomalaiselle lapselle.

För att fira Finlands hundra år av självständighet fattar riksdagen ett jubileumsbeslut om att donera aktier som staten äger till ett värde av 50 miljoner euro till Självständighetsjubileets barnstiftelse. Stiftelsen använder avkastningen av det donerade kapitalet för att främja välbefinnande, jämlikhet och en god framtid för barn och barnfamiljer bosatta i Finland.

Stiftelser och författningar är bara medel. Vårt gemensamma mål är att varje barn i Finland ska få ett så lyckligt liv som möjligt.

Arvoisat kuulijat! Itsenäisyyden juhluvuoden kunniaksi eduskunta on palannut peruskorjattuun Eduskuntataloon näiden Wäinö Aaltosen patsaiden alle. Eduskuntatalon graniitti on Suomen kansalliskivi, kovaa ja kestävää, niin kuin suomalainen ihminenkin on ollut. Maaperässämme on paljon myös moreenia. Lauri Viidan sanoin kiitänkin veteraaneja maamme puolustamisesta, jälleenrakentajia maamme uudelleen rakentamisesta ja kaikkia muita itsenäisen Suomen puolesta työtä tehneitä, jotta saamme elää nyt näin hienossa maassa. Toivon maamme tarinan jatkuvan yhtä onnellisena kuin tähänkin asti.

Vasemmalla, oikealla
uskomalla, toivomalla
yhteen yhden taivaan alla,
eläköön!